

podeljevali ne potrjevali. Ravno ta škof je l. 1616. tudi prodal mokronoško graščino.

Če pa novoimenovani krški škof ni prišel sam v Mokronog, so se Mokronožani podali k njemu v Strassburg na Koroškem, kjer je bila njih navadna prestolnica. Kolikor je znano iz listin, so prišli Mokronožani 22. februarja 1531 pred škofa Antona z listino, ki jim jo je potrdil že krški škof Matevž Lang pl. Wellenburg (1505—1522), in pred škofa Kristofa 10. junija 1579. Škoda, da se nam niso ohranili zapisniki o teh odposlanstvih! Tako pa ne vemo niti imen sodnika ne tržkih očetov in tržanov. Tudi listine se nam niso ohranile v izvirniku, ampak le v prepisu, in še od teh ne vse. Kar imamo od trga ohranjenega, je otel pozabnosti mokronoški kaplan Peter Hicinger, ki je umrl kot dekan v Postojni l. 1867. Bil je plodovit in temeljit pisatelj naše domače zgodovine. Večinoma je objavljajl svoje spise v nemškem jeziku v Izvestjah zgodovinskega društva za Kranjsko (Mittheilungen des histor. Vereins für Krain). Tako tudi one o Mokronogu v letniku 1853.

Soràn:

Načrt.

*Pa zgradim si nov ulnjak,
čebelnjak jeseni:
vinska trta se bo vila
na pomlad ob steni.*

*Poleg breskev zasadim,
ej, to bo cvetela!
In dehtela! V vsakem, v vsakem
cvetu bo čebela.*

*Jaz pa sedel bom na klop,
solnček mi bo žaril —
jaz pa kakor star očanec,
sanjal, čebelaril.*